

Sygn. akt V U 720/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2023 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie: Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Leżańska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alicja Jesion

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2023 w Piotrkowie Tryb.

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia (...) roku, nr (...)

podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

z udziałem M. D.

1. **zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonego M. D. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. nie obejmuje przychodu uzyskanego przez ubezpieczonego M. D. z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) Spółką jawną w P. w okresie: od dnia 10 lipca 2018 roku do dnia 31 lipca 2018 roku, od dnia 14 sierpnia 2018 roku do dnia 31 sierpnia 2018 roku, od dnia 13 września 2018 roku do dnia 28 września 2018 roku, od dnia 11 października 2018 roku do dnia 31 października 2018 roku, od dnia 13 grudnia 2018 roku do dnia 20 grudnia 2018 roku, od dnia 11 stycznia 2019 roku do dnia 31 stycznia 2019 roku, od dnia 11 lutego 2019 roku do dnia 28 lutego 2019 roku, od dnia 18 marca 2019 roku do dnia 29 marca 2019 roku, od dnia 10 kwietnia 2019 roku do dnia 30 kwietnia 2019 roku, od dnia 10 maja 2019 roku do dnia 31 maja 2019 roku, od dnia 12 czerwca 2019 roku do dnia 28 czerwca 2019 roku, od dnia 15 lipca 2019 roku do dnia 31 lipca 2019 roku, od dnia 16 sierpnia 2019 roku do dnia 20 sierpnia 2019 roku, od dnia 13 września 2019 roku do dnia 30 września 2019 roku, od dnia 14 października 2019 roku do dnia 31 października 2019 roku, od dnia 15 listopada 2019 roku do dnia 29 listopada 2019 roku, od dnia 17 grudnia 2019 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku, od dnia 14 stycznia 2020 roku do dnia 31 stycznia 2020 roku, od dnia 12 marca 2020 roku do dnia 31 marca 2020 roku, od dnia 20 kwietnia 2020 roku do dnia 30 kwietnia 2020 roku, od dnia 13 maja 2020 roku do dnia 29 maja 2020 roku, od dnia 16 czerwca 2020 roku do dnia 30 czerwca 2020 roku, od dnia 15 lipca 2020 roku do dnia 31 lipca 2020 roku, od dnia 13 sierpnia 2020 roku do dnia 24 sierpnia 2020 roku i oddala odwołanie w pozostałej części;**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. z tytułu częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 2.700,00 (dwa tysiące siedemset) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty .**

Sygn. akt VU 720/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne M. D. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w P. obejmuje kwoty wskazane w zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy podniósł, że decyzję wydał na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art., 4 pkt 2 lit. a, art. 8 ust. 2a, art. 18 ust. 1, ust. 1a oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 i ust. 6a, art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. ZUS w uzasadnieniu decyzji podniósł, że przeprowadził kontrolę u płatnika składek i wynik tej kontroli wskazuje, że w okresie od 01/2018 do 01/2020, od 03/2020 do 08/2020 M. D. w ramach zawartych umów zlecenia z (...) (...) SP. J. faktycznie świadczył pracę na rzecz własnego pracodawcy. Oznacza to, że (...) Sp. z o.o. na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych ma status płatnika składek od łącznych przychodów ze stosunku pracy oraz od wynagrodzenia uzyskiwanego przez M. D. z umów zlecenia.

Od decyzji tej odwołał się płatnik składek (...) Sp. z o.o, wnosząc o zmianę decyzji, poprzez ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne M. D. w wysokości składek pierwotnie zadeklarowanych przez Spółkę. Przedstawiciel skarżącego wniósł również o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że wykonywanie obowiązków przez M. D. w ramach umowy o pracę na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie ma żadnych realnych efektów dla spółki jawnej i odwrotnie. Wbrew ustaleniom ZUS, nie zaistniała zatem przesłanka decydująca o uznaniu M. D. za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą. Z uwagi na powyższe Organ nie miał podstaw do zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik ZUS wnosil o oddalenie odwołania, powielając argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji oraz wnosil o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

płatnik składek (...) Spółka z o.o. w P. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego dla Ł. w Ł., XX Wydział gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 04.07.2014 r. pod numerem (...). Przedmiotem przeważającej i wykonywanej działalności gospodarczej spółki jest produkcja konstrukcji metalowych i ich części. Siedziba spółki mieści się w P. przy ul. (...). Wspólnikami spółki są M. (...). Prezesem (...) SP. Z O.O. jest T. O., a członkiem zarządu - M. O..

Pod adresem siedziby kontrolowanego płatnika składek (...) Sp. z o.o., mieszczącym się w P. przy ul. (...), zarejestrowano również firmę (...) SPÓŁKA JAWNA w P., której wspólnikami są: M. (...). (...) Spółka Jawna zajmuje się sprzedażą hurtową odpadów i złomu, usługami transportowymi (dowożeniem złomu do hut, odlewni). Do końca 2020 r. przedmiotem działalności spółki (...) było również wykonywanie zabezpieczeń antykorozyjnych konstrukcji. (...) (...) SP. J. działalność w zakresie złomowania wykonuje przy ul. (...) w P., natomiast działalność produkcyjną przy ul. (...) w P..

Firma (...) Sp. z o.o. całą działalność wykonuje przy ul. (...) w P.. (...) Sp. z o.o. zgodnie z umową najmu z dnia 08.08.2014 r. wynajmuje od (...) (...) SP. J. halę produkcyjną oraz pomieszczenia biurowo-warsztatowe o łącznej powierzchni (...) ⁽¹⁾ zlokalizowane w P. przy ul. (...), gdzie wykonuje swoją działalność. Właścicielem nieruchomości, na terenie której spółka (...) prowadzi swoją działalność, jest (...) (...) SP. J. (od lipca 2020 r.), wcześniej było (...). (...) była (...) (...) SP.J., (...) Sp. z o.o. był podnajemcą (okoliczności bezsporne).

W dniu 15.12.2017 r. w P. między firmami (...) J. (zamawiający) i (...) Sp. z o.o. (dostawca) została zawarta umowa o współpracy na czas nieokreślony. W ramach tej umowy spółka (...) zobowiązała się dostarczać spółce (...) konstrukcje

stalowe, wykonane zgodnie z Polskimi normami, normami zharmonizowanymi, obowiązującymi przepisami, aktualną wiedzą techniczną oraz z dokumentacją techniczną. (...) (...) SP. J. wystawiała dla firmy (...) Sp. z o.o. zlecenia na dostawę konstrukcji stalowych, w których szczegółowo określiła warunki ich wykonania i odbioru, tj. wykonanie konstrukcji stalowej wg dostarczonej dokumentacji technicznej zatwierdzonej do wykonawstwa przekazanej przez odbiorcę, w elementach gotowych do montażu i przystosowanych do transportu normalnogabarytowego.

Z tytułu realizacji zawartej umowy o współpracy z dnia 15.12.2017 r. spółka (...) Sp. z o.o. wystawiała dla (...) (...) SP. J. faktury VAT za wykonanie konstrukcji stalowych, a (...) (...) SP. J. dokonywała przelewu zapłaty za dokonane usługi.

Spółka (...) realizowała zamówienia dla wielu stałych kontrahentów w zakresie wykonania konstrukcji stalowych np. dachów hal produkcyjnych, klatek schodowych, czy podestów technologicznych i wówczas zlecała spółce (...) wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego, za wykonanie którego (...) (...) wystawiała na rzecz spółki (...) stosowną fakturę, którą spółka realizowała (okoliczności bezsporne).

Ubezpieczony M. D. od 2014 r. jest zatrudniony w spółce (...) na podstawie umowy o pracę na stanowisku: ślusarz-monter. W ramach tej umowy zajmował się głównie działem przygotowania produkcji, obsługą wiertarki i prasy, wykonaniem otworów w metalowych blachach. Opisuje te elementy i odkłada do dalszego przerobu.

(...) (...) SP. J. **w okresie od 01/2018 do 11/2018** zawarła z ubezpieczonym M. D. umowy zlecenia, których przedmiotem było wykonanie usługi w postaci: **malowania konstrukcji stalowych**, natomiast umowy zawarte od **12/2018 do 08/2020** zobowiązywały ubezpieczonego do wykonania usługi w postaci: **obsługi maszyny (...)**. W spółce (...) ubezpieczony pracował w określonych godzinach na dwie zmiany od godz. 6 do godz. 14 i od godz. 14 do godz. 22. Umowę zlecenie wykonywał po godzinach pracy w spółce (...) (dowód: zeznania skarżącej M. O. k. 53-55 akt sprawy, zeznania skarżącego T. O. k. 55 akt sprawy).

(...) (...) zleciła Spółce (...) w dniu 15.12.2017 roku wykonanie konstrukcji stalowej do odbioru do dnia 31.01.2018 roku oraz do dnia 19.02.2018 roku (dowód: k-2154 kompletu akt ZUS). Za wykonanie powyższego zlecenia wystawiono fakturę z dnia 30.04.2018 roku na kwotę 126.015,35 zł. i z dnia 15.03.2018 roku na kwotę 132.538,85zł. (dowód: k- 2135 kompletu akt ZUS). Zlecenie kolejne wystawiono w dniu 5.02.2018 roku, którego realizację przewidziano do dnia 3.03.2018 roku i do dnia 15.04.2018 roku, fakturę wystawiono na kwotę 83.825,98zł. W dniu 20.04.2018 roku wystawiono zlecenie do wykonania do dnia 15.05.2018r., za które wystawiono fakturę w kwocie: 238.927,50 zł. i w kwocie 201.545,03zł. Kolejne zlecenia to: zlecenie z dnia 15.05.2018r. wykonanie do dnia 4.06.2018r.- faktura 153.781,12zł., z dnia 25.05.2018r. realizowane do dnia 10.06.2018r. – faktura- 238.786,05zł, 160.899,79zł., 132.594,00zł. i 131.364,00zł oraz 5.166,00zł., zlecenie z dnia 5.11.2018 -I partia realizowana do dnia 30.11.2018r., 2 partia do dnia 20.12.2018r., 3 partia do dnia 30.01.2019r., 4 partia do dnia 8.02 2019r. i 5 partia do dnia 31.03.2019 r. Kolejne zlecenia realizowane były w sposób ciągły (dowód: akta zbiorcze ZUS).

Sąd zważył, co następuje:

odwołanie w części zasługuje na uwzględnienie.

Decyzją z dnia (...) r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne dla M. D., jako pracownika zatrudnionego u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w P. wynosi kwoty wskazane w zaskarżonej decyzji. Mianowicie stwierdził, że podstawa ta jest wyższa, niż wykazywana przez płatnika i obejmuje także wynagrodzenie uzyskiwane przez ubezpieczonego od (...) (...) SP. J. w P., wypłaconego w związku z zawartą przez niego umową zlecenia.

Podstawą wydania tej decyzji był art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z . z 2021 r. poz. 1740 z późn. zm.), dalej jako ustawa systemowa. Zgodnie z tym przepisem za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące

zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, uznaje się, że w przepisie tym pojęcie pracownika jest rozszerzone na jego dalszą aktywność w ramach umowy cywilnoprawnej, jeżeli w jej ramach świadczy pracę na rzecz swojego pracodawcy. Także więc w zakresie tej sfery aktywności uznawany jest - na potrzeby ubezpieczeń społecznych - za pracownika tego właśnie pracodawcy i pracodawca jest płatnikiem składek z tego tytułu (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2012 r., I UK 5/12, OSNP 2013 nr 9-10, poz. 117, z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 266, z dnia 18 marca 2014 r., II UK 449/13, i z dnia 3 kwietnia 2014 r., II UK 399/13).

Dodatkowa umowa cywilnoprawna nie ma więc znaczenia z punktu widzenia stosunku ubezpieczenia i objęcia ubezpieczeniami społecznymi. Ze względu bowiem na posłużenie się w art. 8 ust. 2 a ustawy szerokim pojęciem „pracownik”, stosunek pracy łączący pracodawcę z pracownikiem stanowi wyłączny tytuł ubezpieczenia, który pochłania dodatkowy stosunek cywilnoprawny. A zatem osoba wykonująca pracę na rzecz swego pracodawcy na podstawie umów cywilnych podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu jako pracownik i na tym kwestia jej ubezpieczenia się wyczerpuje (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1997 r., I PKN 43/97, OSNAPiUS 1997 nr 24, poz. 494, z dnia 3 kwietnia 2014 r., II UK 399/13, i z dnia 6 lutego 2014 r., II UK 279/13). Ponadto pracownikiem jest się i wówczas, gdy praca jest świadczona na podstawie umowy zawartej z osobą trzecią, ale w jej ramach wykonuje się pracę na rzecz pracodawcy, z którym zleceniobiorca pozostaje w stosunku pracy. Także więc w przypadku, gdy umowa cywilnoprawna jest zawarta nie bezpośrednio z pracownikiem, ale z osobą trzecią i ten „zewnętrzny” podmiot zawiera umowę cywilnoprawną z pracownikiem, to jednak pracodawca jest płatnikiem składek, pomimo że fizycznie wynagrodzenie wypłaca ów podmiot trzeci (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 2 września 2009 roku, II UZP 6/09, OSNP 2010 r. Nr 3-4, poz. 46). Podstawowym skutkiem uznania osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej za pracownika - jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 lutego 2010 roku w sprawie I UK 259/09 - jest objęcie jej obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi, chorobowym i wypadkowym tak jak pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Tym samym, dla celów ubezpieczeń społecznych wykonywanie pracy zarówno na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z pracodawcą, jak i zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca wykonywana jest na rzecz pracodawcy, jest traktowane tak, jak świadczenie pracy w ramach klasycznego stosunku pracy łączącego jedynie pracownika z pracodawcą, także w zakresie określenia osoby płatnika składek.

Umową, na podstawie której pracownik wykonuje pracę na rzecz swojego pracodawcy, o której mówi się w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, jest: umowa agencyjna, umowa zlecenia lub inna umowa o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Umową zlecenia powierza się wykonanie określonych czynności prawnych (art. 734 k.c.), a na podstawie umowy agencyjnej przyjmujący zlecenie (agent) zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, do stałego pośredniczenia przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu (art. 758 k.c.). Do innych umów o świadczenie usług, których essentialia nie są uregulowane przepisami Kodeksu cywilnego, stosuje się przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.).

M. D. będący pracownikiem płatnika, zatrudnionym na podstawie umowy o pracę, zawarł w spornym okresie umowę nazwaną umową zlecenia z (...) (...) SP. J. w P. Organ rentowy, po przeprowadzaniu postępowania kontrolnego, stwierdził, że na podstawie tej umowy ubezpieczony wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy to jest na rzecz (...) Sp. z o.o. w P. w rozumieniu przepisu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej.

Skarżący z tym stanowiskiem ZUS się nie zgadzał, twierdząc, że w ramach zawartej umowy cywilnoprawnej ubezpieczony świadczył pracę wyłącznie na rzecz (...) (...) SP. J., stąd też nie można stosować w sprawie przepisu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej.

W świetle powyższych rozbieżnych stanowisk skarżącego oraz organu rentowego znaczenie ma więc ustalenie, czy ubezpieczony wykonywał „pracę na rzecz swojego pracodawcy”.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 lutego 2017 roku w sprawie II UK 693/15 „**praca wykonywana na rzecz pracodawcy**” to praca, której **rzeczywistym beneficjentem jest pracodawca**, niezależnie od formalnej więzi prawnej łączącej pracownika z osobą trzecią. Oznacza to, że bez względu na rodzaj wykonywanych czynności przez pracownika wynikających z umowy zawartej z osobą trzecią oraz niezależnie od tożsamości rodzaju działalności prowadzonej przez pracodawcę i osobę trzecią, wystarczającą przesłanką zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych **jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią**. Z punktu widzenia przepływów finansowych, to pracodawca przekazuje osobie trzeciej środki na sfinansowanie określonego zadania, stanowiącego przedmiot swojej własnej działalności, a osoba trzecia, wywiązując się z przyjętego zobowiązania, zatrudnia pracowników pracodawcy. Wszystko to zaś ma na celu obniżenie kosztów zatrudnienia przez zastąpienie „oskładkowanego” wynagrodzenia za pracę „nieoskładkowanym” wynagrodzeniem za wykonanie dzieła lub za wykonanie usług.

Okolicznością bezsporną w sprawie jest, że (...) Sp. z o.o. oraz Spółkę (...) łączyła umowa o współpracy, a ubezpieczonego z (...) Sp. z o.o. łączyła umowa o pracę, zaś ze Spółką (...) ubezpieczonego łączyły umowy zlecenia. Ich treść oraz przypisane w nich obowiązki ubezpieczonego były także okolicznościami niespornymi, tak jak i treść umów zlecenia oraz wypłata na ich podstawie przez Spółkę (...) wynagrodzenia w okresie spornym. Na podstawie zeznań skarżącej M. O. oraz T. O., Sąd Okręgowy ustalił okoliczności dotyczące szczegółowych obowiązków oraz czynności wykonywanych przez ubezpieczonego, sposobu realizacji umowy o współpracy oraz przepływu środków finansowych pomiędzy podmiotami. Dokonując analizy powyższych faktów ustalić należy, czy istnieją zatem podstawy do przyjęcia, że skarżący, jako pracodawca ubezpieczonego, korzystał z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika wykonującego pracę w ramach umowy zlecenia, który to pracownik byłby ponadto wynagradzany przez osobę trzecią (a więc Spółkę (...)) ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z tą osobą trzecią.

Okolicznością nie budzącą wątpliwości jest fakt, iż w ramach umowy o współpracy (...) (...) SP. J. wystawiała dla firmy (...) Sp. z o.o. zlecenia na dostawę konstrukcji stalowych, w których szczegółowo określiła warunki ich wykonania i odbioru, tj. wykonanie konstrukcji stalowej wg dostarczonej dokumentacji technicznej, zatwierdzonej do wykonawstwa przekazanej przez odbiorcę, w elementach gotowych do montażu i przystosowanych do transportu normalnogabarytowego. Spółka (...) realizując powyższe zlecenia dostarczała spółce (...) konstrukcje stalowe, wykonane zgodnie z Polskimi Normami, normami zharmonizowanymi, obowiązującymi przepisami, aktualną wiedzą techniczną oraz z dokumentacją techniczną. Z tytułu realizacji zawartej umowy o współpracy z dnia 15.12.2017 r. spółka (...) Sp. z o.o. wystawiała dla (...) (...) SP. J. faktury VAT za konstrukcje stalowe, a (...) (...) SP. J. dokonywała przelewu zapłaty za dokonane usługi. Z kolei spółka (...) realizowała zamówienia dla wielu stałych kontrahentów w zakresie wykonania konstrukcji stalowych np. dachów hal produkcyjnych, klatek schodowych, czy podestów technologicznych i wówczas zlecała spółce (...) wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego, za wykonanie którego (...) (...) wystawiała na rzecz spółki (...) stosowną fakturę, którą spółka realizowała.

Mając na uwadze przedmiot łączącej strony umowy o współpracy należy odnieść się do charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy w ramach zawartych ze Spółką (...) umów zlecenia. W świetle poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości fakt, iż M. D. w okresie od **12/2018 do 08/2020** realizował na rzecz (...) (...) umowy zlecenia, których przedmiotem było wykonanie usługi w postaci: **obsługi maszyny (...)**. Praca ubezpieczonego polegała w tym okresie na cięciu złomowanego przez (...) (...) metalu przy użyciu nożyc hydraulicznych. Czynności realizowane przez ubezpieczonego w powyższym okresie nie miały więc w ocenie Sądu żadnego związku z realizacją łączącej spółki umowy o współpracy tj. budową konstrukcji metalowych. Okoliczność ta skutkuje uznaniem, iż pracodawca ubezpieczonego, w żadnym razie w powyższym okresie nie korzystał z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wykonującego pracę w ramach umowy zlecenia, ponadto pracownik był wynagradzany przez osobę trzecią (a więc Spółkę (...)) ze środków własnych Spółki, która prowadziła odrębną działalność gospodarczą (pozyskiwanie i obrót złomem), nie zaś ze środków pozyskanych od pracodawcy

ubezpieczonego tj. Spółki (...), jak twierdzi organ rentowy. Spółka (...) nie przekazywała bowiem Spółce (...) żadnych środków na sfinansowanie zadań, stanowiących przedmiot działalności tejże Spółki, które to zadanie wykonywał ubezpieczony w ramach umów zlecenia, których przedmiotem była obsługa maszyny (...). Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd uznał, iż rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez zleceniobiorców nie był ich pracodawca Spółka (...) w P. i dlatego też, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., w zakresie umów zlecenia zawartych przez ubezpieczonego ze Spółką (...) w okresie od **12/2018 do 08/2020** orzekł, jak w punkcie 1 sentencji.

W świetle poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości fakt, iż ubezpieczony w okresie od **07/2018 do 10/2018** realizował na rzecz (...) (...) umowy zlecenia, których przedmiotem było wykonanie usługi w postaci: **przygotowania konstrukcji do pomalowania oraz malowania konstrukcji stalowych**, które w ocenie Sądu nie mogą być uznane jako czynności wykonywane de facto na rzecz pracodawcy ubezpieczonego tj. spółki (...), albowiem jak wynika z analizy przedłożonej przez organ rentowy dokumentacji w powyższym okresie spółki nie realizowały na swoją żadnego zamówienia. Akta zbiorcze przeprowadzonej przez ZUS kontroli, zawierają jedynie zlecenia (...) (...) na rzecz Spółki (...) wystawione w dniu 15.12.2017 roku wykonanie konstrukcji stalowej do odbioru do dnia 31.01.2018 roku oraz do dnia 19.02.2018 roku. Zlecenie kolejne wystawiono w dniu 5.02.2018 roku, którego realizację przewidziano do dnia 3.03.2018 roku i do dnia 15.04.2018 roku, w dniu 20.04.2018 roku wystawiono zlecenie do wykonania do dnia 15.05.2018r., kolejne zlecenia to: zlecenie z dnia 15.05.2018r. wykonanie do dnia 4.06.2018r., z dnia 25.05.2018r. realizowane do dnia 10.06.2018r., zlecenie z dnia 5.11.2018 -I partia realizowana do dnia 30.11.2018r., 2 partia do dnia 20.12.2018r., 3 partia do dnia 30.01.2019r., 4 partia do dnia 8.02 2019r. i 5 partia do dnia 31.03.2019 r. Analiza powyższej dokumentacji prowadzi do wniosku, iż w miesiącach: lipiec, sierpień, wrzesień oraz październik 2018 roku strony nie wykonywały na swoją rzecz zleceń, co oznacza, iż nie było między nimi przepływów finansowych. Okoliczność ta skutkuje uznaniem, iż pracodawca ubezpieczonego, w żadnym razie w powyższym okresie nie korzystał z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wykonującego pracę w ramach umowy zlecenia, ponadto pracownik był wynagradzany przez osobę trzecią (a więc Spółkę (...)) ze środków własnych Spółki, która prowadziła odrębną działalność gospodarczą (pozyskiwanie i obrót złomem), nie zaś ze środków pozyskanych od pracodawcy ubezpieczonego tj. Spółki (...), jak twierdzi organ rentowy. Spółka (...) nie przekazywała bowiem Spółce (...) żadnych środków na sfinansowanie zadań, stanowiących przedmiot działalności tejże Spółki, które to zadanie wykonywał ubezpieczony w ramach umów zlecenia, których przedmiotem było sporządzanie procedur zabezpieczeń antykorozyjnych. Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd uznał, iż rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez zleceniobiorców nie był ich pracodawca Spółka (...) w P. i dlatego też, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., w zakresie umów zlecenia zawartych przez ubezpieczonego ze Spółką (...) w okresie od **07/2018 do 10/2018** orzekł, jak w punkcie 1 sentencji.

Odnosząc się do treści odwołania skarżącego w pozostałej części, Sąd uznał, iż jest ono bezzasadne.

Wszak w świetle poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości fakt, iż **w okresie od 01/2018 do 11/2018** ubezpieczony M. D. realizował na rzecz (...) (...) umowy zlecenia, których przedmiotem było wykonanie usługi w postaci: **malowania konstrukcji stalowych**, co oznacza, iż wykonywał pracę, która była przedmiotem umowy o współpracy łączącej jego pracodawcę ze zleceniodawcą. Tym samym uznać należy, iż za świadczoną przez niego pracę na podstawie umowy zlecenia była przez Spółkę (...) wystawiana faktura na rzecz spółki (...) – pracodawcy ubezpieczonego. Powyższe oznacza, iż istnieją podstawy do przyjęcia, że skarżący, jako pracodawca ubezpieczonego, korzystał z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika wykonującego pracę w ramach umowy zlecenia, który to pracownik byłby ponadto wynagradzany przez osobę trzecią (a więc Spółkę (...)) ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z tą osobą trzecią.

Z tych wszystkich względów, Sąd uznał, że rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez zleceniobiorcę był jego pracodawca (...) Sp. z o.o. w P.

Podkreślić należy, że celem regulacji zawartej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej było, po pierwsze, ograniczenie korzystania przez pracodawców z umów cywilnoprawnych dla zatrudnienia własnych pracowników do realizacji zadań, które wykonują oni w ramach łączącego strony stosunku pracy, by w ten sposób ominąć ograniczenia

wynikające z ochronnych przepisów prawa pracy i uniknąć obciążeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne od tychże umów oraz po drugie ochrona pracowników przed skutkami fluktuacji podmiotowej po stronie zatrudniających w trakcie procesu świadczenia pracy, polegającej na przekazywaniu pracowników przez macierzystego pracodawcę innym podmiotom (podwykonawcom), którzy zatrudniają tych pracowników w ramach umów cywilnoprawnych w ogóle nieobjętych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych (umowa o dzieło) lub zwolnionych z tego obowiązku w zbiegu ze stosunkiem pracy (tak wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2012 r., I UK 5/12, oraz z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11).

Taka właśnie sytuacja występuje w niniejszej sprawie.

Dlatego też, mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał odwołanie w części za bezzasadne i oddalił je na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. oraz § 2 p.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w sprawie opłat za czynności radców prawnych (sprawa o podstawę wymiaru składek).